

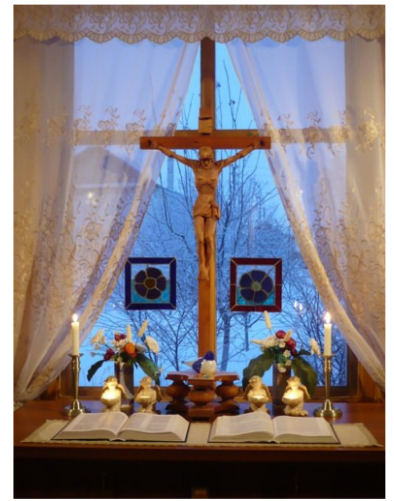
Anu ja Juha Väliaho

Matrosova 4, Birsik
451452 Baškortostan, Russia
Tel: 7-3478-440979
Sõnumid:
+372-56641451
+358-414545002
valiahod@gmail.com

Sõbrakiri nr 3 /2011

UURALI UUDISED

8.detsember

Tervitused lumisest Birsikist, kus kolm päeva möllas tumetorm., nagu kooliajal õpitud luuletuses: „Lumme mattes maa ja taeva, viliseb ja vingub tuul. Kord kui loom täis surmavaeva, kord kui laps, kel nutt on suul.“ On talv ja Jeesuse sünnipäeva ootuse aeg.

Piibliseminar Marimaal

Meie tegemistest viimsel ajal on tähtsamad olnud piibliseminar 18.-20.11. Joshkar-Olaas Uurali praostkonna Kogudusekooli õppuritele (vasakul). Pealkiri oli „Piibli punane niit“ ning enamuse loenguid pidas teoloogiamagister Dina Korepanova, kes on olnud meie sekretäriks ja kes jätkab meie tööd tulevikus. Parempoolsel pildil õpetan ma vaheajal naistele villast pärlite tegemist. Väga kenad tulid!

Kogudusekool Birsikis

Homme, 9. detsembril algab Kogudusekooli raames mari seminar Birsikis. Kutsutud on marikeelsed koguduseliikmed ja õppejõud kohalikust ülikoolist ja ka Marimaalt. Loetakse marikeelset Uut Testamenti ja harjutatakse uude marikeelsesesse lauluraamatusse tulevaid vaimulikke laule. Arutatakse ka terminoloogia küsimusi. Kristlikud sõnad on rahvale mõnikord raskesti arusaadavad: on ju sõnad uued ja murded eri piirkondades erinevad.

Jõulud kirikus

Uue aastani on veel mitu nädalat aega ja sellepärast ei ole siinmail veel vaateaknad teemapäraselt kaunistatud. Jõulud on siin ju pigem jaanuaris! Meil on plaanis jõuluajal pidada kolmepäevane perelaager, et üheskoos pühi tähistada. Koguduse liikmed elavad ju kaugel ja et jõuluprogrammist osa saada, peab nagunii jääma ööseks linna. Siis on tore, kui saab olla kirikus.

Kristlase elu on nagu nelja jalaga tooli kasutamine: tuleb lugeda Jumala sõna, palvetada, vastu võtta armulauda ja olla osaduses teiste kristlastega. Parim viis selleks kõigeiks on tulla kirikusse. Eriti tähtsad on köögikõnelused öötundidel... Siis, kui lapsed juba magavad, on meestel aega meestejuttu rääkida ja naistel oma murekoormaid kergendada. Kirikusaalis saab palvetada nii üksi kui ka üheskoos. Need meie laagrid on natuke selliste perepidude moodi, kui lapsed tulevad oma vanematele külla, toovad külakosti ja osalevad ise ka Sõna jagamisel, lume koristusel, söögi keetmisel ja laua katmisel. Tuleme kokku, et üksteist teenida, mitte ainult, et meid teenindataks... Raha on meil ju alati napilt ja sellepärast teemegi kõike üheskoos.

Hüvastijätuplaanid

Tasapisi teeme ettevalmistusi siit lahkumiseks. See perelaager on meie viimane laager siin Birskis, mida me ise korraldame. Detsembri lõppedes saab otsa ka meie viisa ja sõidame veel korraks Soome, et sisse anda uus viisataotlus. Kavatseme jaanuaris tulla Birskisse tagasi ja 12.02.2012 on hüvastijätupidu. Sellel päeval lõpeb meie koostööleping Ingeri Kirikuga.

1992. aasta suvel tulime me vaatama, kuidas elavad meie hõimurahvad siin Volga ja Uurali mägede vahel. Olen vahel nalja visanud, et kui meid külla kutsuti, siis meie tulimegi ja jäime 20 aastaks...

Imeline maandumine

Lõpetuseks tahan teile kirjutada tõestisündinud loo, millest rääkisid siin kõik TV uudistekanalid. Aasta tagasi lendas Põhja-Komi kohal reisilennuk Tupolev, milles sadakond reisijat. Äkki kadus lennukis elekter ja mootorid lõpetasid töö. Lendur vaatas all laiuvat tihedat metsa ja otsis hirmunult legendikku, kuhu võiks lennuk maanduda. Kui lennuk oli umbes 700 meetri kõrgusel, siis äkki näeb piloot ees laia metsasihti, tõelist maandumisrada! Ta võtab suuna sellele ja rappudes jõuab lennuk õnnelikult maale. Kõlavad rõõmuhüüud ja rõõmupisarad... Inimesed said päästetud, tänu olgu Jumalale!

Kuidas oli aga võimalik, et tihedas taigametsas oli maandumisrada? Kelle jaoks see oli? 1980ndate lõpus, kui Venemaal algas Perestroika, tehti suuri muudatusi ka Siberis ja põhjapiirkondades. Tööstused ja mitmed tehased suleti, rahvas kolis tööd otsides suurtesse linnadesse. Vähekasutatud lennuvälja üleval pidada ei olnud enam majanduslikult kasulik ja see suleti, kui elu ka sealkandis tasapisi vaibus.

Üks vana mees, kes oli kogu elu lennuväljal töötanud, jätkas aga ikkagi oma tööd. Igal aastal raius ta ustavalt maha lennurajale kasvanud võsa ja nii jäi maandumisrada alles. President Medvedjev andis talle hiljem Kremlis ustavuse eest ordeni.

Vahel küsitakse meilt: mis te seal Venemaal nii kaua olete teinud? Kui palju teil juba usklikke on? Äkki on teie töö seal olnud kõik ilmaasjata?

Meie ülesanne on nagu sellel taigas elaval mehel hoida lennurada korras! Ehk tuleb ühel päeval keegi ja vajab seda taevateed, mida me siin oleme rajanud ja hooldanud, et tema saaks päästetud!

Õnnistatud jõuluaega kõigile! Jumal teid väga hoidku ja õnnistagu!

Teie misjonärid Anu ja Juha Väliaho

Piltidel: Pühapäevakool Birskis (all) ja Ilikovo külas, Birskist 50 km

